

Naar het strandbad

Het was een topdag voor het strandbad. Op het zand was geen leeg plekje meer te vinden.

- Hier dan maar? vroeg Lynn.

Renee vond het prima, zo aan de rand van een stukje dennenbos.

- Hier hebben we tenminste schaduw, zei ze.

Lynn haar dochter staarde naar de omheining van de kinderboerderij.

- Wil je even gaan kijken? vroeg Renee.

Ze schudde nee.

- Dadelijk, ik ga eerst zwemmen. Ga je mee, broer?

Broer was bezig een badlaken uit te spreiden.

- Een ogenblik, zusje.

Ze liep echter al naar het water. Hij vroeg haar te wachten, maar ze reageerde niet.

- Pubers, zei hij meewarig. Rustig borg hij eerst zijn bril op in een zwemtas, voordat hij haar volgde.

- Een goeie jongen, zei Renee.

Lynn keek de kinderen na.

- Hij heeft veel voor z'n zusje over. Vannacht heeft hij niet veel geslapen.

Renee had inmiddels haar badlaken uitgespreid en ging zitten.

- Was hij ziek? vroeg ze.

- Nee, een nieuw spel.

- O, zei Renee. Hij heeft zitten te gamen.

- Behoorlijk. Ik geloof dat hij pas om vijf uur is gaan slapen.

- Hij wist toch dat we vandaag naar het strandbad zouden gaan?

- Ik heb het hem wel verteld, maar misschien dacht hij hier verder te kunnen slapen.

Renee glimlachte. De jongeman had buiten zijn actieve zusje gerekend.

Lynn drentelde wat rond, op zoek naar een plek voor haar badlaken.

- Dit is de beste plek, zei Renee, toen Lynn uiteindelijk naast haar kwam zitten.

- Het is overal bobbelig, maar hier is de grond wat zachter.

- We zitten in ieder geval in de schaduw.

Ze keken naar de bomen achter hen.

- Dat blijft niet zo, zei Lynn. De zon draait nog.

- Misschien. Ik denk dat we het net redden.

Lynn ging liggen en sloot genoeglijk haar ogen.

- Heb jij geen bikini? vroeg Renee, die haar vriendin niets zag ontbloten.

- Nee, en ook geen badpak.

- Wil je niet bruin worden?

- Ik hoef niet bruin te worden.

Ze droeg een witte linnen broek met lange pijpen en een bloesje met korte mouwen.

- Je armen zijn bruin, zei Renee.

- Dat is het enige wat bij mij bruin wil worden, en mijn gezicht. De rest verbrandt alleen maar.

Renee keek naar haar eigen benen. Ze droeg een korte broek en een halflange wijde tuniek.

In de verte wuifde zusje naar Renee.

- Ze zwaait, zei Renee, terwijl ze terug wuifde.

Lynn ging zitten en wuifde vrolijk mee. Broer begon overdreven te zwaaien.

- De komiek, zei Lynn. Met een behaaglijke zucht ging ze weer liggen.

Renee zag van een echtpaar iets verderop de man naar Lynn staren.

- Je hebt bekijks, zei Renee.

- O ja?

- Er zit een man naar je te kijken.

- Het zal mijn deo zijn.

Renee sloeg zich op haar blote onderarm.

- De muggen komen er op af, zei ze.
- Cadeautje van de kinderen.
- Lief.

Even later ging ook Renee liggen.

Ze deden hun ogen pas open, toen zij druppels voelden.

- Was het lekker, meisje? vroeg Renee, die een hand boven haar ogen hield.

Zusje begon zich rillend af te drogen. Broerlief was er niet bij.

- Ja, zei ze. Maar het is wel koud, als je uit het water komt.
- Dat komt door de wind, zei Lynn. Ze ging zitten en keek naar het water.
- Waar is je broer?
- Hij ging naar de waterglijbaan.
- Wil jij niet op de waterglijbaan?
- Straks, ik ga eerst naar de dieren.

Renee stond meteen op.

- Dat is een goed idee, zei ze. Kom, dan gaan we samen.
- Ik let wel op de spullen, zei Lynn. Ik heb nu niet zo'n zin in de kinderboerderij.
- Jij geeft niet zoveel om dieren, zei haar dochter.
- Nee, zei Lynn.
- Renee wel.
- Ja, zei die. Ikke wel.
- Prima, zei Lynn, dan gaan jullie maar fijn met z'n tweeën. Ik blijf zolang hier.
- Voor als broer komt, zei haar dochter, die over haar bikini een t-shirt aantrok. Meteen daarna rende ze naar de kinderboerderij. Renee probeerde haar bij te houden.

Dieren, dacht Lynn. Je moet er maar van houden.

Nieuwsgierig keek ze om zich heen. Een eind verderop zat een man naar haar te staren. Lynn ging weer liggen en glimlachte.

- Waar is zusje? vroeg zoonlief.

Zonder haar ogen te openen, zei Lynn:

- Bij de diertjes.
- Waar anders.

Hij zette eerst zijn bril op, voor hij zich begon af te drogen.

- Ik heb eigenlijk honger, zei hij.
- Je mag wel iets gaan halen.
- Zal ik voor jullie ook iets meenemen?
- Voor mij niet, zei Lynn.
- Ik ga het wel vragen.

Met de handdoek om zijn nek sjokte hij naar de kinderboerderij.

Lynn beseftte korte tijd later, dat ze dorst had. Moeizaam kwam ze overeind.

Waardeloze knieën, dacht ze, terwijl ze haar schoudertasje en dat van Renee om haar nek hing.

Terwijl ze naar de kinderboerderij liep, viel het haar op dat de gluurder naar haar plek bleef staren.

Hij keek niet naar mij, dacht Lynn. Maar waar kijkt hij dan wel naar?

Toen ze achter de man doorliep, werd het haar duidelijk. Een tiental meters voorbij haar plek lag een mooie, jonge vrouw, een meisje nog, te zonnebaden. Een beetje teleurgesteld liep ze verder.

Renee, die bij het witte hek om de manege stond, zag haar aan komen lopen.

- Ze is zo aan de beurt! riep ze. Het is niet zo druk bij de pony's!

Even later gaf Lynn Renee haar schoudertas terug.

- Ik dacht, laat ik ook maar bij de dieren gaan kijken.
- Da's heel goed van jou. De dieren en ik waarderen dat zeer.

Broer en zus stonden vooraan in de rij.

- Gaat hij nou ook pony rijden? vroeg Lynn. Dat beest loopt zo tussen zijn benen door.

- Dat dier. Pony's zijn edele dieren.

Lynn vond de schurftige vacht van de pony's er weinig nobel uitzien.

- Zat die man nog steeds te gluren? vroeg Renee.

- Ach, zei Lynn, het went al.

- Lynn! riep haar dochter.

Het meisje trof een witte pony met bruine vlekken. Broerlief hielp haar met opstijgen.

- Hou haar in de gaten! riep Lynn.

Hij liep mee om haar op te kunnen vangen als ze zou vallen.

- Een goeie jongen, zei Renee.

- Dat is hij zeker, zei Lynn.

Ze zat rechtop in het zadel. Haar slanke lijfje bewoog soepel mee in het lome ritme van de stappende pony.

Een pracht van een meid, dacht Lynn.

- Moet je haar zien kijken, zei Renee. Alsof ze nooit anders gedaan heeft.

- Ze is mooi, stelde Lynn tevreden vast.

- En zelfverzekerd.

- Dat gaat vaak samen, zei Lynn.

- Hoppa! riep haar dochter. Ze wilde sneller vooruit. Hoppa!

- Hé, ik ga niet rennen. Niet zo snel, zusje!

- Sukkel! riep ze lachend.

- Ze maakt aardig misbruik van haar broer, zei Renee.

Lynn glimlachte en dacht aan de jonge vrouw van daarnet.

- Laat ze maar, zei ze mild. Laat ze maar genieten, nu ze nog jong is.